

dette har ogsaa viist sig ved denne Leilighed; thi jeg har egentlig ikke hørt her i Kjøbenhavn nogen Stemning mod at paatage sig de Forpligtelser, som det foreliggende Lovforslag paalægger. Kommunalsbestyrelsen har Lovforslaget jo ogsaa mødt Smødefommen. Den ene Deel af den, nemlig Magistraten, har jo ganske sluttet sig til det; i den anden Deel var der ganske sikkert en betydelig Minoritet, der var lige ved at være Halvdelen af Forsamlingen (En Stemme: 13 Stemmer mod 14!) — ganske rigtigt — som var tilbøielig til ikke for Diebliffet at ville see. Sagen ordnet ad den Vej, her er foreslaaet; men en stor Deel af denne Minoritet var, saavidt jeg troer, ikke principielt imod selve Lovudkastet, men meente nærmest, at Sagen burde udskydes, indtil man havde seet Ordningen af den øvrige Forstærkning. — Men endelig mener jeg, at man overfor denne kommunale Opfattelse, om jeg vedblivende maa kalde den saaledes, maa fremhæve, at Kjøbenhavns Commune gennem denne Lov naaer at faae en virkelig Politistyrke under overordentlige Forhold, en Politistyrke, som kan være til nogen Nytte. Det kan gjerne være, at Kommunen, som der er blevet sagt, for ringere Bekostning kunde skaffe sig et Politicorps i Eghed med dem, som ere organiserede i de øvrige Kjøbstæder; men jeg troer ikke, at Erfaringen fra andre Kjøbstæder taler for disse Politicorpsers Nytte, idetmindste ikke den Erfaring, jeg har høstet i min tidligere Embedsstilling i Justitsministeriet. Jeg erindrer kun 2 Tilfælde, hvor der har været Tale om at benytte Politicorpsen. Det ene var et Slags Dyrer, ovre i en vestfyenssk Kjøbstad, det var i Årsens, hvor nogle Borgere gjorde Dyrer mod en Redacteur, som vilde anbefale en Realskole, som Borgerne ikke syntes om. Der var en overordentlig stor Tumult, Ruder bleve slagne ind, og flere Nordener skete. Da man bebrejdede Byfogden, at han ikke havde kaldt Politicorpsen til Hjælp mod Årøstifterne, undskyldte han sig med, at det kunde have ikke gjøres; thi han kunde ikke

sammenkalde Corpsen uden gennem dets Formand, og det traf sig saa uheldigt, at Formanden for Politicorpsen netop tillige var Formand for Årøstifterne. Det var det ene Tilfælde. Det andet Tilfælde var i Løgstor, hvor nogle tydske Canalarbejdere optraadte paa en overordentlig brusque Maade overfor Politimesteren og satte ham reent Stolen for Døren. Ogsaa der bebrejdede man ham, at han ikke kaldte Politicorpsen til Hjælp; men han svarede derpaa, at han troede ikke, at det var rigtigt at gjøre det; thi Politicorpsen kunde nok virke ved sit ærefrygtindgydende Navn, saalænge det ikke var tilstede; men naar det kom tilstede in natura paa Pletten, meente han, at hele Virkningen vilde tabe sig. Ved dette Udcast faaer man et Corps, som er militært organiseret under militaire Føreere, og som er virkelig indøvet. (En Stemme: Det er just Ulykken!) „Det er just Ulykken“ siges der; men jeg vil tilføie, et Corps som paa den ene Side har en militær Organisation, men paa den anden Side har dette, som under saadanne Forhold er af yderste Vigtighed, at man veed, at det bestaaer af Byens Borgere. Jeg for mit Vedkommende kan derfor ikke Andet end tilraade at fremme dette Forslag, og jeg vil ønske, at det vil lykkes at føre denne Lov ud i Livet i en saadan Skikkelse, at den vil komme til at svare til de Forventninger, der stilles til den. Jeg seer imidlertid et Punkt, hvort der er særlig Fare for Corpsets første Organisation. Det fremgaer nemlig af §§: 16 og 17, og hvad der siges i Motiverne, at man i den første Tid vil komme til at overføre i den nye Væbning en stor Deel af den nuværende Borgervæbnings Personale, uagtet det ikke har gjort Tjeneste i Hæren. Jeg frygter for, at denne Deel af Borgervæbningen ikke vil blive til nogen stor Nytte, og der siges yderligere i Motiverne til § 17, at man tænker paa at overføre adskillige af Officererne fra Borgervæbningen og Livjægercorpsen til den nye Borgervæbning; men med al Agtelse for den